

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

21. De annis lechonixæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

V. 8. Decem & octo annorum erat Ioaquin, cum regnare cepisset, & tribus mensibus ^{lechoniam} regnavit in Ierusalem. Eadem lectio est in Hebraeo, & Graecis exemplaribus. At ^{regnavit 3-} ^{mensibus} ^{& 10. die-} ^{bus.} ^{Non 20-} ^{annos se-} ^{luis.}

2. Paralip. 36. v. 9. dicitur: octo annorum erat Ioaquin, cum regnare cepisset, & tri-
 bus mensibus ac decem diebus regnavit in Ierusalem. Consentit ibidem fons Hebraeus
 & translatio septuaginta: aliqui Graeci codices habent, octodecim, ut in libris Re-
 gum.

QVÆSTIO XXI.

De annis Joachin siue Jeconia.

DE tempore regni lechoniam, nulla est difficultas: siquidem diuinæ lite-
 ræ illud tribus mensibus circumscribunt, quibus disertè subscribunt
 Euseb. Hilarion, Beda, Fasti Siculi, Nicephorus Constant. Ado, Vin-
 centius, Marianus, Lyranus, Tostatus &c. Nec est dubium, quin decem dies ad
 hoc ritime ste ad diiiciendi sint, ex 2. Paralip 36. ut etiam aduertit liber 3. Esdræ c.
 xv. 4. & alij pleriq; notat. Vnde bene Abulens. in hoc caput. q. 8. docet eos non
 esse audiendos, qui forte dixerint lechoniam regnare cepisse ab anno ætatis
 octavo, vsque ad 18. nempe annos 10. & 3. menses, decennium verò ei sub-
 trahi, quod illo tempore malus fuerit, aut aliam ob causam: eiusmodi enim ef-
 ficacia sine efficaci ratione & sacris literis consona queri non debent: quæ hic
 non habet, quandoquidem Nabuchodonosor regnum suum auspica-
 tus est, anno 4. Ioaquin, & anno suo 8. transiit lechoniam. Deinde constat
 Ioaquin tenuisse Nabuchodonosori tribus annis, quibus expletis sublato Ioa-
 quin lechoniam ad regni solium euectus est, in quo si annos decem relēdisset,
 eius transporratio annum decimum tertium Nabuchodonosoris non præce-
 sisset contra euidens Scripturæ testimonium 4. Reg. 24. v. 12.

2. De annis ætatis illius difficilius est ratio temporum, eo quod libri Regum
 eum annos octodecim natum; Paralipomena autem octennem regio diade-
 mare exponunt: quem nodum aliqui audacter scindunt, dum sine ambagibus
 asserunt corruptum esse eum locum in Paralipomenis, vbi lechoniam octennis
 dicitur principatum suscepisse, & pro 8. legendum 18. Sic opinatur Caietanus
 2. Paralip. 36. Canus de locis Theologicis lib. 11. c. 5. ad 12. Sed tale quid in sacro
 textu admittere, præsertim vbi omnes codices inter se conueniunt, valde pericu-
 losum esse, monet Tornellus, Abulensis hic q. 2. ait, istam positionem esse nimis erro-
 ream, non verisimilem, nimis scandalosam: quia eodem modo, inquit, poterimus dicere de
 quolibet alio loco, cum sit eadem ratio, & cum non possit probari veritas sacra Scriptura per
 aliquam rationem priorem, manebit nobis dubium de tota sacra Scriptura, quia poterimus
 dicere eam in omnibus locis esse corruptam, vel saltem non erit nobis firmum aliquam par-
 tem eius esse veram, idq; probat ex S. Augustino.

cc 3

3. Ni-

ilippi

nologia
estamenti

14

Quæstio de
annis æta-
tis illius
i. opinio
falsa.

*Conclusio
Iechonias
cum patre
regnavit
10. annos.*

3. Nicolaus de Lyra 2. Paralip. 36. lit. g. expeditam, alias vitantem hos textus conciliandi rationem habet, vt Iechonias octennis dicitur regnante in regni consortium assumptus fuerit, quod habent Paralipomenon vero mortuo decem & octo annos natus, solus regnum moderatum quod libri Regum expresserunt. Idem sentiunt Tostatus hic. q. 8. Sa in v. 12. huius cap. Petauus lib. 9. cap. 55. Salius an. m. 347. m. eodem anno explicat Torniellus exemplo Ochozias regis Iuda, quem in 2. Reg. 8. v. 25. legimus regnasse anno regni Ioram regis Israel duodecimo, Ochozias traditur regnasse anno dicti Ioram vndecimo, vt saluati inquit, ipsum Ochoziam prius regnasse cum patre, postea sine ipso sicuti Iosiam dicitur, et Ieremias. Sed & de initio regni Ioram regis Iuda patris dicti Ochozias, ad eum dicitur & Saluati Scriptura loquitur, vt necessarium sit dicere, ipsum ter regnare coepisse, in anno tertio suo Iosaphat, & tertio post eius obitum. Vnde bene concludit, Iosiam regnum Ochoziam duplex habuisse regnandi exordium, alterum regnante patre mortuo. Priori erat octo, posteriori exordio octo decim annorum, addit Abulensis, sub finem istius questionis 8. scripturam non ex tempore, quo Iechonias per se regnavit, eo quod anni istorum regum, inquit, dicitur, vt vna summa addita super aliam, sciatur quanta est temporis intervallum, quadrant ad ea, quæ de annis octo Ioram regis Iuda disputabam. I. num. 4. & q. 2. num. 14.

IV. REGVM XXIV. v. 12.

Suscipit eum rex Babylonii anno octavo regni sui. opinor ineunte, cum & Saliano. Neq; verò contradicit Ieremias cap. 52. v. 28. vbi scribitur donosorem transtulisse Iudæos tria millia viginti tres anno septimo, qui hunc annum expletum fuisse putant, ego cum auctoribus annum septimum desinentem interpretor. Si enim Ieremias agit de Ioaquimo abducti sunt, ea captiuitas ad annum Nabuchodonosor referri potest; sin autem de transmigratioe Iechonias loquitur, eo anno expiranti, quo expeditio in Iudæos suscepta est, iure ad Ieremiam exorienti nihilominus deputatur, quia tunc calamitosa illi rei finis. Simili interpretatione explicari solet Scriptura, quando rem vana temporibus notat, vt de incendio Ierosolymitano, & laxato Iechonias suis locis exponam. Salua enim veritatis sinceritate, modo in ante diem, quo cœpit, modo in eum, quo finita est, rem quædam conijcete potest, qui eam narrat.